

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

D[omi]nica. iij. aduentus. De preparatioue (sic!) christi recipiendi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

dum esset morti vicinus curans de di-
 scipulorum salute qui in christus non
 credebant misit eos ad xpm. Tuus q
 ven. 2c. Ut scz ab ipso in fide solidarē
 tur. Xpus autē factis multis miracu-
 lis in presentia eorū dixit eis. Eūtes
 renunciate Jo. que vi. et audi. Ceci.
 vi. clau. q. d. Si verbis non creditis
 Jo. bap. me esse messiam: saltem opert
 bus credatis. Johā. x. Opera que ego
 facio 2c. Sequitur. Beatus qui non
 fuerit scandalizatus in me. Glo. hoc
 verbum tangit discipulos Johannis
 qui in ipm non credebant quez puruz
 hominem putabant. Recedētibz di-
 scipulis cepit xps laudare Johā. bap.
 Ro: quia potuisset turba Jo. bap. leuē
 reputare q in xpm non crederet. Un
 de quattuor laudat. Primo in constā-
 tia. Quid existis in desertum videre
 Arundinem vento agitatā: quasi di-
 non. Secundo in austeritate. Quid
 eri. in deser. videre hoīem mo. ve. q.
 d. non. Tertio. in pphetia. Quid eri.
 in deser. vi. prophetam: immo plusqz
 prophetam. Quarto in natura ange-
 li. Ixc est de quo scriptum est. Mala.
 ii. Ecce mitto angelum meum ante
 faciem tuam qui preparabit viam an-
 te te. hoc q̄tum ad hodiernum euan-
 geluz. In dnica preterita egimus de
 iudicio vniuersali quo omnes deus iu-
 dicabit. hodie vero de iudicio quo ho-
 mines se mutuo iudicant dicemus.
 De quo apostolus in epistola. No' ite
 ante tempus iudicare: Ubi tria vide-
 bimus. hunc sermonē habes. In qua
 dragessimeli. fol. lxxxviij.
 Dominica quarta aduentus.
 De receptione spiritali Weste iesu
 christi.

Go vox cla-
 mantis in deserto. Jo
 hāus. i. Cū sit famosa
 opinio apud indeos: q
 tempus aduentus Mes-
 sie esset de primo. Et videntes opera

stupenda in ipso. Johā. bap. morti sunt
 ad opinandum ipsum esse christum:
 veri cupidi miserunt ad ipsum Johan-
 nem nuncios solennes: sacerdotes: et
 leuitas: et personas ecclesiasticas: vt
 interrogarent eum. Tu quis es scilz
 an messias noster in lege promissus.
 Confessus est et non negauit. Qz non
 sum ego christus. fm Crisostomium:
 q̄d̄n̄plici de causa iudei pl^o opinabā-
 tur Johan. esse messiam q̄ de christo.
 Prima ppter habitus asperitatem
 Qz xps ferebat vestes cōes et vestem
 inconsutile: quā maria ei fecerat. Jo.
 bap. i. indutus erat de pilis cameli.
 Mar. iij. Ipse Jo. habebat vestē de pi-
 lis camelozū. Scda propter vici^o par-
 citatē. Qz xps panem et vini gustabat
 Jo. aut nō. Lu. viij. Venit. Jo. non man-
 ducans panē: neqz bib. vinum. Lucē.
 i. Erit magnus coram dño. vinum 2c.
 Deute. xxij. Buri. Mel et locuste fue-
 runt dapēs que intrauerunt Jo. bap.
 in deserto. propter quod est tam glori-
 osus et magnus. Tertia causa: pro-
 pter genus illustre. Qz xps fuit pau-
 per: filius ioseph Math. xij. Nonne
 hic est fabri filius. Jo. bap. filius sum
 mi sacerdotis zacharie. Quarta pro-
 pter baptismi nouitatez. Qz ante Jo-
 hānē nullus prophetaz ausus est ba-
 ptizare vt ipse. Unde baptismus Joh.
 quandaz nouitatem pretendere vide-
 batur. Tu quis es. Non sum christus
 Scdo ponunt aliā petitionē. helias
 es tu. De helia petunt. Qz sicut adue-
 tus xpi fuerat pmissus iudeis: ita et
 aduentus helie vt dicitur Malac. vi-
 ti. Ecce ego mittā vobis heliam pro-
 phetam. Respondit Johannes. Non
 sum. Sed videtur cōtra illud qd dixit
 xps Math. xi. Si vultis scire: ipse est
 helias. R̄ndet Chris. q̄ erat helias
 non in persona: sed in operatione. Qz
 sicut helias nō t̄m̄uit reprehendere
 regem Achab et iezabel de pctō homi-
 cidij in Naboth. iij. R. xi. ita Johan.
 bap. reprehendere herodem de con-
 cubina Marci. vi. Non licet tibi ha-

Dñica tertia

berē uxorem fratris tui. Et sicut helias erit p̄cursor secundi aduentus ad iudicium. ita Johannes bap̄. p̄mi. ad incarnationē. Non sum ergo r̄c. **T**ertio p̄ponit aliā. Propheta es tu. R̄ndit. Non sum propheta. Sed contra. Mat. xi. Quid existis in desertū videre. Prophetā. Etia dīco vobis plus p̄phetam. R̄ndeo q̄ erat opinio: tunc t̄pis famosa apud iudeos q̄ ante mesiam veniret vnus magnus p̄pheta: p̄ eo quod d̄r Deute. xviij. Prophetas suscitabo eis de medio fratrum suorū quibus de xp̄o intelligatur: licet iudei intelligerent eas de alio p̄pheta. Johannes propheta negauit esse illum: Non sum propheta. Quid dicis de te ip̄so: vt responsum demus his qui miserunt nos. Ego inq̄t vox. s. predicatiōnis de celestibus: clamantis in deserto. Mat. iij. Penitentiā agite: appropinquabit em̄ regnum celorū. Quod nunquam fuit auditum ante. ipsum. Quid ergo baptizas si tu non es xp̄s neq̄ helias: neq̄ propheta. Respondit. Ego baptizo vos in aqua. exterius tanq̄m lauans corp̄: non interius cor. ad designandū illū qui suo baptisinate lauabit animas: Nota in verbo. Baptizo vos in aqua. Glo. interlinearis. Tm̄ corpora lauo: quia peccata soluere nequeo. Tho. sup̄ epl̄as Pauli ad Eph̄. ij. Baptisim⁹ Joh̄an. dicit̄ baptisimus aque: quia tantū exterius mundabat: interius autē non sanctificabat. Et ideo de consecra. di. iij. c. Aliud. Si quos baptizauit iudas iterum non sunt baptizandi. Et si quos baptizauit ioh̄anes. iterū sunt baptizandi. Jō dicit. Baptizo vos in aqua Medius autēz vestrū stetit. i. cōiter viuens inter hoīes: quasi vnus ex vobis: quia xp̄us vitaz cōmūnem duxit. Quez vos nescitis. i. vera cognitione non cognoscitis quo ad eius diuinitatem. Ip̄se est qui post me venturus est predicaturus et baptizaturus. Qui ante me factus est. i. dignitate pollēs et mihi p̄latus. quia ab eterno fuit fm̄

diuinitatē. Cui⁹ ego non sum dignus vt solū eius corrigiam calciamenti. In quibus vobis querit. Utrum xp̄s portauerit calciamenta. Uidet̄ dicere Nīco. de lyza super Jo. i. q̄ hoc calciamentū non intelligit realiter: sed est quedam methaphorica locutio et ego dico q̄ portauit. Quia vt dicit apostolus ad hebreos. vij. Debuit per omnia fratribus assimilari. Cum fuerit communis in victu: ita in vestitu: Vñ portauit calciamenta: q̄ habent̄ in sancto Joh̄an. laterano rome. hoc sufficiat quantum ad euangelicū hōct̄ errum. hodie volo videamus: quia in stat dies quo deus filius nostro amore incarnat⁹ est debeam⁹ et nos p̄parare saltē sp̄sualiter ad eū recipiendū. Quā aliquā p̄sonā nobilem expectam⁹ in p̄ximo: quartuor cōsueuim⁹ facere: que sunt facienda iesu xp̄o. quem in proximo: expectamus in hac natiuitate secundum ecclesie representationem. Que sunt ista.

Primo viam dirigere.

Scdo hospitium p̄parare.

Tertio epulas ordinare.

Quarto vestes pulchras assumere.

Primo viam r̄c. Dirigite inquit viam domini. i. mundate: omnia p̄ua remouete. Quod faciendū est de necessitate triplici ratione. si xp̄m hospitem apud nos volumus suscipere: in hac festiuitate.

Prima rōne dispositionis.

Scdo rōne locationis.

Tertio rōne maioritatis.

Primo r̄c: q̄ tu bene dispositus. Una maxīma est Thomae. in. i. ij. q. cxij. arti. ij. Quod peccatum mortale facit hominem distare a regno dei et ab ip̄so deo. In ps. Lōge a peccatoribus salus. et Prover. xv. Longe est dominus ab impijs. Que quidā distātia non est localis: cum deus sit ubiq̄. Et per potentiā: essentiā: presentiam: et Thomas. i. par. q. viij. dicit: et David in ps. Si ascendero in celum tu illic: vsq̄ ad dexteram. et Jore. viij.

ra. Celuz & terraz ego impleo. Distan-
tia hec ergo non est localis: sed forma-
lis ppter pctm̄. Exempli gratia. Al-
bum et nigrum: licet simul essent loca-
liter et ppe: tamen formaliter distāt.
Quia vt dicit apostolus. ij. Corin. vij.
Non est conuentio lucis ad tenebras
Ideo si luc. Johānis. Ego sum lux m̄
di. & Jo. i. Lux in tenebris lucet. Pec-
cator est tenebris. Deus est iustus pec-
cator iniustus. Deus est bonus: pecca-
tor malus. Deus est sapiēs: peccator
incipiens. Distant ergo deus & pecca-
tor formaliter in infinitum per pec-
catum: ita vt xp̄us non habitet in aīa
peccatoris per gratiam. Et hoc rōne
indispositionis. Et nisi sit disposit⁹ p
gratiam nunq̄ susciperet Iesum chu-
stum. Igitur requiritur dispositio. i. q̄
gratia disponat peccatorem per su-
gationem culpe. Dirigite viam dñi
id est remouete opera praua. Unde
theo. ponunt casuz disputabilē. Si iu-
das cum mala voluntate. i. cuz pecca-
to prodicionis ingrederetur celuz pe-
tunt. Si deus posset eum facere bea-
tū sine p̄dicta dispositione gratie. Ad
hoc sunt due opinioniones. Una est m̄no-
ruz scz Scoti in. iij. di. xliij. Et Pauli
carmelite in p̄ma sum. in pun. tenent
q̄ de potestate ordinaria nō pōr: quia
iam scz ordinauit: q̄s debet esse beat⁹
Vñ oportet q̄ habeat talē dispositio-
nem: i. q̄ gratia sit purgata ab oi forde
pcti. Sz quo ad p̄tēz absolutā dicit
q̄ deus iudam posset saluare & beatū
facere absq̄ ista dispositione. Sz doc.
nostri aliter tenent Tho. & Alber. Jo.
de biblia de bonōtia in suis quolibet
tis q̄ nec de ordinaria potestate: nec
de absoluta posset iudā aut quēlibet
a ium peccatoz beatum facere abs-
q̄ dispositione prefata. Et ratio illoz
est: qz implicat p̄tensionē: quia seq̄-
retur q̄ aliquis esset in gratia et non
in gratia: & esset bestus & non beat⁹
et haberet in se statum omnium bono-
rum cum statu peccati: sed hoc est im-
possibile. Si igitur tāta est turpitudō

peccati et malicia q̄ faciat totalit̄ ho-
minē indispositū ad xp̄m recipiendū
quare peccator miser non deserit ip̄m
peccatū. Cur non sinis concubinā vsu-
ras rē. Et si forte non credis: audi Jo-
hannes in apo. xxi. Nihil inquinatū
introb̄bit in illam. Si fecisses mille
opera bona: & post mortem cuz vno so-
lo mortali ires ad celuz: & diceres. O
vos qui habitatis hic: aperiat̄is mihi
quia beatificari volo. Aperte: quia ie-
iunauit: orauit elemosinas fecit: feci sic
& sic putas q̄ daret introitūz Nō pla-
cet deo. Similiter in presenti nec in
anima tua per gratiaz venire in pre-
senti. Nihil inquinatū. Fiat practica
de singulis peccatis semper addendo
Nihil inquinatū. Dirigite ergo viam
dñi o mortales: qz dñs venit.

¶ Sc̄o ratione rē. Cōclusio est p̄fi.
iij. p̄fisc. Locus & locatū debent eē
proportionata. Exempli gratia. Tu
habes bonuz vinuz nihil scio ego men-
te adhuc. Pōnis illud in vase propor-
tionato non marcido sed bono. Ne: O
ita pater: quia oliduz vini facit capil-
los albos. Anima nostra cū sit ratio:
nalis et capax summi dei cū sit pp̄in-
qua ei per similitudinē: vt docet Tho-
mas. i. pa. q. xcij. in. i. di. vij. oportet
q̄ si debet esse apta ad suscipiendum
ip̄m deū q̄ ei proportionetur. Et hoc
nō fit: nisi per gratiā et lumen glorie.
quod non pōt esse in locoybi culpa est
id est aīa que est peccati subiectum.
Oportet igitur q̄ aīa a peccato mun-
detur: si debet ingredi paradysum vel
xp̄z suscipere. Putas o miser homo q̄
deus iustus velit liquozem illum p̄cio-
sum sue gratie ponere in fetido vase
immūditatis & repleto: id ē anima ple-
na peccatis. luxurie: auaritie: ody rē.
Unde hiero. ad p̄amachium & ceca-
num. Vasa limo plena liquozem puri
elementi recipere et retinere nō p̄fit.
Ager spinosus: nisi oīno fuerit culto-
ris labore extirpatus: non nutrit in
se is crata semina: sed suffocat: ita et
animus secularium sollicitudinū ple-

Dñica quarta

mas illecebris: verbū non pōt sustine
re diuinū nisi prius ipas mundi solli
citudines culparumq; om̄i materias
euangelica in se falce succiderit. **31.**
le. Nonne reputaretur fatuus ille q̄
lapidem preciosuz proijceret in latri
na ad ibi semp̄ manendum. Vere sic.
Nonne reputaretur insipiens q̄ opri
mā romanā: vel maluaticuz poneret
in vase misulento. Vere sic. Ita facit
deus. Faciet tibi deus: vt fecit quidā
florentinus qui habebat bonū vinuz
ad quē multi confluebāt et petebant
aut pro infirmis: aut p̄ medicina cū
vase honesto et mundo quidam bestia
lis misit quēdam famulū cū vno bari
leto satis magno: vt daret ei de vino
precioso. Quod videns dñs rusticitā
sem illius cuius facere: licentiauit fa
mulū di. **Uis in hoc vase portare vi
nū. Nolo inquit. Accipiens dñs vas
vini: odoratusq; est p̄ forameu di. Abi
in malā horam. Nolo ponere bonum
vinum meū in vase misido: vt est hoc
O anima rusticana: ita erit tibi i pec
catis permanes. Dirigite ergo viam
domini. 7c.**

**Tercio ratiōe 7c. Cōclusio est phi
liū. Top. Si id quod min⁹ videtur in
esse inest: ergo 7c. Exempli gratia.
de rege legem condente contra quaz
filius eius contra faciens punit. **Ca
lerius refert de Tito maudio torqua
to: qui filium Titum: quis contra fece
rat edicto p̄tis. quod erat ne q̄s ini
ret bellum nec certaret: q̄uis filius
certans inimicum vicisset: fecit eum
ligari in presentia sua ad stipitem: et
ibi decollari. Et illudmet legitur de
quodam duce veneto. Si filium suuz
punit rex: magis punit famulum.
Si angeli vel sancti oēs et virgo bea
ta peccare possent et peccarent. deus
expelleret eos a sua visione: nequa q̄
cum eis esset. O paule da testimoniu
si forte rōnes non capiunt. ad Eph. v.
hoc enim scitote intelligentes: quia
oīs fornicator: aut immisidus aut aua
rus: quod est idolozū seruitus: nō ha****

bet hereditatez in regno xpi et dei. ad
Ro. xij. Abijciamus ergo opera tene
brarum. Et dauid. Dñe quis habita
bit in tabernaculo tuo. Qui ingredie
tur sine macula **Math. v. Beati mun
do corde. 7c. De pe. dist. l. c. Non pōt
quisq; gratiam vite celestis accipere
nisi purgat⁹ fuerit ab om̄i sōrde pcti
per penitentie confessionē: vel per do
num baptismi salutaris. **31e. Exem
plum nepotis Cyrilli ad Aug. scribē
tis. Ne pos inquit quidē meus. Ruf
sus noie vtroq; priuatus parēte a tes
neris annis ad meas deuenit manus
qui vrinam ex vtero nō exisset: ne ul
li quod sustinet cōtegi sset: quez tanta
diligētia enutriu: vt a plurib⁹ a me
genitus putaretur. Crescens itaq; i
felix puer etate: sed non sapia: ingen
ti pulchritudine corporis decorat⁹: s; nō
anime: a cunctis dilectione super
flua colebatur. **3s nāq; xvij. etatis
sue anno imbecilis et miserimus ex
pirauit. De cuius morte tantus ab of
bus insonuit luctus q̄ vir per mensē
potuit quietari. At ego nimis et in
cūbens dilectioni pluries rogau glo
riosum hies. Ut mihi quid acciderat
nepoti meo reuelaret. Oranti autem
mihi die quadam hora. xvi. tantus af
fuit fetoz q̄ nullatenus potui sustine
re: et dū tacitus mirarer vnde tantus
fetoz esset supra meum h̄ticem eleua
tis oculis infelicem nepotem meū vi
di terribili visione ita q̄ visum in eū
imprimere non audebam. Nā cati
nis igneis circūligatus flammaz fe
tidissimas erūpebat: ad hanc terribi
lem visionē subito me tantus timor
inuasit vt dum pluries loqui vellem
formare vocē penitus nō valerē. Po
stremo aliquantulum ad me rediens
si meus erat nepos voce cepi perquis
rere trenebunda. Ad hec inquit ille
vlulatus et suspirijs. Utinam non
essem ne taz diris essem cruciatibus
deputatus. Nam scias me perpetuis
t̄pibus mansionibus tartreis pman
surus. heu quid dicam. his dictis tā******

rus mihi dolor affuit vt pluries sim
miratus quomodo e vita p̄tinus non
decessi. Longius autem expletis col
loquijs ab eo siscitatus fui: cur ita di
uini misericordiaz perdiderat: cuj
tot virtutibus videretur pollere. Pro
nulla inquit me scias causa fore dam
natus: nil quia in ludis maxime dele
ctabar atq; in morte voluntarie post
posui confiteri: quibus dictis dispa
ruit. Et tantus fetor remansit vt in lo
cuj illū per magnū spaciū nullus au
sus sit introire. hec Cyrillus. Ne igit
his qui cuj talia vel legunt vel audi
unt: non timent: non mutant: non con
uertuntur ad dñm deuz suuz. Nam si
pro vno peccato solummodo homines
dei iusticia eternaliter damnat: quid
faciet pro multis. Dirigite ergo vias
domini rē.

¶ Secundo debemus domuz dignaz
et hospitium preparare. Ambro. Pro
picia diuinitate fratres charissimi iā
aduent die quo natalez domini sal
uatoris euz gaudio desideramus cele
brare. Idcirco rogo vt q̄tū possumus
cum dei adiutorio laboremus vt in il
lo die cum sinceritate: et pura conscia
et misero corde et casto corpe ad altare
dñi possimus accedere. et corpus vel
sanguinem eius non ad iudicium: sed
ad remediū anie nostre mereamur
accipere. Ille. In hac domoz hospitiū
sue nostre sunt tres camere: que debēt
esse pure et munde. Memoria: intelli
gentia: et voluntas. In memoria qui
dez habitat vater. In intelligentia fi
lius. In voluntate spūs sanctus. Me
moriam em̄ fm̄ Aug. est mater intelli
gentie. quia intelligentia nihil cogno
sceret sine memoria q̄ ei insuit. Sicut
voluntas generatur a memoria et in
telligentia. Nemo enim vult aliquid
nisi in memoria habeat. Et nisi p̄ intel
ligentiam aliquam cognoscat. Et
sic memoria est mater intelligentie.
Et intelligentia est proles memorie.
Voluntas vero ab vtroq; p̄cedit. Et
ideo per quandā appropriationē: pa

ter habitat in camera memorie. Fili
us in camera intelligentie. Spūs sanctus
in camera voluntatis. In camera me
morie pater habitat per. bñficiorū dei
recordationez continuaz. Vñ ps. Me
mor fui et delectatus suz. Fiat practi
ca de beneficijs dei per modū contē
plationis. In camera intelligentie
habitat fili⁹ per fidē veraz. ad Ephe.
iij. habitare xpm̄ per fidē in cordibus
vestris. Et hec fides habet purificare
Act. xv. Fide purificans corda eoz.
et xv. q. vi. fides oia purgat. et Ambro
sius. Ubi fides integra ē etiā vbi sal
uator docet: vigilat et exultat: ibi req̄
es: ibi tranquillitas: ibi cunctorū cri
minū est medicina. In camera volun
tatis habitat spūs sanctus. scz per
amorem. Unde postq̄ dñs dixit Joh.
xiiij. Si quis diligit me sermonem
meū seruabit. Subdit. Ad euz venie
mus et mansionez apud euz faciem⁹
scilicet per amorem. Sed dicunt quidā
Si vult venire in domū meaz in istis
festis parauī plura. Si voluerit lu
dere ad triumphos sunt in domo ad: tes
teres habeo plura tabularia: ad au
raz habeo taxillos grossos et minutos
Grossos vt si forte male videret: quia
deus senit. O ceci qd̄ agitis. Unde
Ber. super. Can. ij. Ecce q̄ multi in
hac eius que primo est celebrāda na
tiuitate gaudebunt: sed vtiā de na
tiuitate. Ille. Dirigite ergo viam rē.
¶ Tertio. Debem⁹ epulas ordinare
Inuenio triplicē cibū in quo christus
delectatur.

¶ Primus est materialis.

Secūds est spiritualis.

Tertius est celestialis.

¶ Primus rē. Iste dz dari pauperib⁹
qui xpi psonā gerūt. Xps em̄ in pau
pere se reputat esurire et pasci Mat.
xxv. Esuriri em̄ rē. et vij. q. i. c. om̄is.
Qui negāt misericordiaz faciēdā fugiē
tib⁹: et necessitatē parietib⁹ ipm̄ xpm̄
negant q̄ est misericordia et veritas.
Practica. vt si q̄s videret xpm̄ ad ostiū
et ipm̄ licētaret. O q̄tuz esset grauis

Dñica quarta

Ita fit panperi que licentias dicendo
vade cū deo ꝛc. ¶ Scōs ꝛc. hunc de
bemus preparare in anime iustifica-
tionē de quo Jo. iij. c. Deus cib⁹ est
vt faciā voluntatē patris mei qui in
celis est. Et que est hec voluntas pa-
tris. O bone iesu. Certe iustificatio
peccatorū. Ezech. xviij. Nunquid vo-
luntatis mee est mors impij. Istuz ci-
bum it xpus querendo hostiatim di.
Apokal. iij. Ego sto ad ostiū et pulso:
si quis aperuerit mihi intrabo ad il-
lum et cenabo cū illo: et ipse mecum.
hoc est dicere. Ponemus ad scotum:
scilicet quantū dabis mihi: ego dabo
tibi. Quid ergo faceres o anm ꝛ qñ
xpus veniret ad cenandū tecū. O pa-
ter facerē ei de assato et alia plura.
Nō querit ista deus a te: sed alia. In
hac cena peccator debet ponere tria
pro suo scoto. Confessionē: contritio-
nem: satisfactionē. Deus aut pro sco-
to suo ponit alia tria. Remissionem
culpe: infusionē gr̄e: collationem glo-
rie. O bona cena. Sed heu mulei. Vnt
similes ioculatoribus qui semper vel-
lent cōdere de alieno ꝛ nunq̄ de suo
Tales vellent q̄ deus poneret partē
suā: et ipi nihil volunt de suo ponere.
¶ Tertius cib⁹. ꝛc. i. laus dei prepa-
randa est. dicitur em̄ cibus celestis.
Deus em̄ est frater sc̄l Dñici non co-
medit carnes: sed libenter gustat lau-
des imolatas. Unde dicit. Nunquid
manducabo carnē taurorum aut san-
guinē hircorum: potabo. Subdit. Im-
mola deo sacrificiū laudis. i. omnibus
his diebus precipue occupa te in ve-
speris missis. ꝛc. O quot sunt qui istuz
non preparabunt: sed blasphemias
propter ludū qui fit diebus ꝛ noctib⁹
O pretores quid agitis.
¶ Quarto pulchras vestes assumere
Inuenio tres vestes quibus ornare
debemus nos.
¶ Prime sunt albe.
Scōe sunt deaurate.
¶ Tercie sunt varie.
¶ Prime. ꝛc. Vestis alba est puritas

de qua Apoca. iij. Vestimentis albis
induaris: vt non appareat confusio ni-
ditatis tue. ¶ Secūda est deaurata.
Ista ē charitas: charitas ē vestis ru-
bea que facit animā rubentē. i. igne
amoris feruentē. ¶ Tercia est varia
id est diuersitas virtutum. Eccl. xvi.
Vestiu te discoloribus. De hac tri-
plici veste in ps. Assitit regina a dex-
tris tuis in ve. deau. circum. ꝛc. Bea-
ta anima que xpo aduentanti occur-
ret ei cum veste alba puritatis cum
veste deaurata charitatis et varia
multiplicis virtutis. Sed ve illis: qui
sibi econuerso occurrent cuz veste ni-
gra: sanguinolenta et sordida pecca-
torum. Non est olla magis nigra q̄
anima in mortali posita. Nauz. scō.
Facies eorū sicut nigredo olle. Non
ergo cuz nigra sed alba veste. Mater
em̄ tenens filiu in gremio nō vult q̄
aliquis amplectet eum qui euz facit
plorare. Tria genera hominū timent
pueri. Primo homines male indutos
Scō hoies q̄ habent longā barbā.
¶ Tercio illos qui auferunt puero q̄
primo sibi dederūt et gratāter in ma-
nu tenebat. Moraliter. Paruul⁹ iste
qui natus est nobis: vel nasci debet
primo abhorret hoies male indutos.
i. illos qui habēt mortale pctm̄. O si
videretis tunc q̄les lachrymas iur-
tet: qñ in die natiuitatis tangetis eū
cuz peccato. Scō barbuto. i. in pec-
cato perseuerantes. Quia sicut bar-
ba p̄ longa t̄pa crescit sic peccatū per
consuetudinē. Unde puer non vult e-
os habere prope cum illa barba: nec
mater vult. Et si videris ad euz pro
malo hēbit. O maria da ei licentiam
Dicatur exēplū. i. dial. de illa que fu-
it incontinens et accessit ad ecclesiaz
sancti sebastiani. Tercio illos qui au-
ferunt q̄ p̄mo dederūt. Isti sunt reci-
diuantes et cadentes a p̄nta qui ause-
runt deo aias suas q̄s sibi dederāt ꝛ
quas sicut pomum gratum et odorife-
rum in manu tenebant: iuxta illud.
Sap. Justoz anime in manu dei sūt

Prologus cōmunis. Fo. lxxxix.

Si enī debet venire ad consecrandus nos in hoc festo requiritur q̄ habeamus illa q̄ requirunt in consecratione ecclesiarum. Primo requiritur missa celebratio. De conse. di. i. c. i. r. c. de fabrica. ita requiritur oratio in hoīe. Sc̄do reliquie sanctorum. De conse. di. i. c. De fabrica. c. Placuit. Reliquie sanctorum est imitatio bonorū r̄ sanctorū. Tertio requiritur electio cadaverū paganorū. De conse. di. i. c. Ecclesiam ita requiritur in homine ut cadavera carnalia vitia efficiat. Quarto debet dotari ante q̄ consecretur. xvi. q. vii. c. Pie. Dos ista est fides in homine. Uñ patet sermo.

Prologus cōmunis.

Oratio et hono

Ore coronasti eum dñe. In ps. **C**ulicis r̄ ignobilis vere potest iudicari vita hoīs dum illa sit supposita regimini celorū r̄ tantis miserijs quantas inducunt celestis motus r̄ dominū sperarū eternarum. Doni accomodate. Jacob vocat hanc nostram vitam propter suum continuum defluxum: peregrinationē Gene. xlvij. Dies peregrinationis vite mee centum triginta annorum sunt pravi r̄ mali. r̄ Job similiter cognoscens defectum r̄ miseriam vite nostre dicit Alber. vij. ca. Memento qz ventus est vita mea. r̄ Alber. xxi. sub iungit. homo natus de muliere breui viuens tempore r̄ letur multis miserijs. O quot patibula: quot sunt egritudines corporis. Quot immense passionēs animi. Quot excidia. Quot ruine. Quot supplicia. Quot lacture. Quot naufragia. Quot alie dispositiones: quibus suppositus est homo. Uñ est necessarium q̄ animo suo cōtinue adiungatur molestia. Unde Petra: in v. triumpho tempo. Apparet mihi ingens vanitas cor figere in illa que tēpore pereunt que quanto plus retine-

as preterierunt. Cum itaq̄ sit vnum damnium irremeabile quod nobis producit tempus: propter hoc merito vilis r̄ abiecta est iudicanda hec nostra terrena vita. Et quantū sit fallibilis ipsa mortalis vita: r̄ vera pre iudicta poete sententia. ostendit Salomon in principio. Eccl̄s di. Vanitas vanitātū et omnia vanitas. O sapientia aurea: et celebranda sententia. O ceci r̄ inaduertentes mortales cupidinis rerum caducarum etq̄ transitoriarum. Ubi sunt diuine r̄ thesauri possessi a principibus secularibus r̄ ecclesiasticis. Ubi sunt splendida vasa aurea et purgati argenti. Ubi multitudo equorum. Vanitas vanitatum r̄ omnia vanitas: dicit Salomon. Sed vere nullū remediū est magis congruū q̄ ista p̄ calcare r̄ vertere oculos mentis nr̄e ad imitandos sanctos: presertim gloriosissimum. N. q̄ r̄ c.

In festo alicui⁹ sancti plogus communis. vt Anthonij. Siluestri r̄ c.

Dedit illi clarū

Datam eternā dñs deus noster. Eccl̄. xliij. **C**ōclusio est phi in lib. de bona fortuna. q̄ appetitus naturalis naturaliter tendit i bonū. Dio. iij. de di. no. Pulchrū et bonum oīa desiderant. Cum bonum inquit ph̄s. iij. Eth̄i. sit obiectū volūtatis. inter oīa bona precipuum est virtus. In. ij. Eth̄i. Virtus est que facit bonū habentē: r̄ opus eius reddit bonum. hec est q̄ facit hoīem laude dignum. In. ij. Eth̄i. Virtuti debet laus Hiero. ad Celatiā. Nobilitas summa apud deū est clarū esse virtutib⁹. hec est q̄ facit hoīem deū. In. vj. Eth̄i. homines dicunt dñi ppter virtutis excellentiam. ps. Ego dixi: dñi estis. hec est que facit filios dei. Jo. i. Dedit eis potestatem r̄ c. hec est que hominē deo assimilāt. Apuleius in lib. de deo Soratis. Nihil est deo simili⁹ q̄ vir ani